

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marek Górny

Ławnicy: M. S., D. S.

Protokolant: Justyna Niemczyk - Szylar

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2013 roku we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa: A. G.

przeciwko: Powiatowi (...) oraz (...) Zespołowi Szkół nr (...) w K.

o odszkodowanie

I. zasądza od strony pozwanej (...) Zespołu Szkół nr (...) w K. na rzecz powoda A. G. kwotę 18 600 (osiemnastu tysięcy sześciuset) złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty od dnia 8 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w zakresie strony pozwanej Powiatu (...);

III. zasądza od strony pozwanej (...) Zespołu Szkół nr (...) w K. na rzecz powoda kwotę 60 złotych z tytułu poniesionych kosztów procesu;

IV. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej Powiatu (...) kwotę 60 złotych z tytułu poniesionych kosztów procesu;

V. nakazuje stronie pozwanej (...) Zespołowi Szkół nr (...) w K. uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 930 złotych z tytułu opłaty od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy;

VI. wyrokowi w punkcie I, w zakresie kwoty (...),26 (siedmiu tysięcy dwustu trzydziestu ośmiu 26/100) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powód A. G. w pozwie skierowanym przeciwko stronom pozwanym Powiatowi (...) i (...) Zespołowi Szkół nr (...) w K., wniósł o zasądzenie kwoty 18 600 złotych, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty, z tytułu odszkodowania niezgodnego z prawem odwołania powoda na podstawie uchwały nr 168/12 Zarządu Powiatu (...) z dnia 07 listopada 2012 r. z funkcji dyrektora (...) Zespołu Szkół nr (...) w K.. W uzasadnieniu pozwu podniesiono, iż powód nie może zgodzić się z decyzją o odwołaniu. W jego odczuciu uchwała została podjęta z naruszeniem art. 34 a oraz art. 38 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty. Odwołanie oparte na art. 38 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty jest możliwe jedynie w przypadku zaistnienia okoliczności zupełnie wyjątkowych i nadzwyczajnych. Nadto powoływanie się na ten artykuł winno być dokładnie i szczegółowo wywiedzione i uargumentowane w uzasadnieniu. W odniesieniu do działań powoda naruszających według twierdzeń organu naruszenie dyscypliny finansów, nie sposób ocenić wskazanych okoliczności, bowiem

nie przedstawiono jakichkolwiek dowodów, potwierdzających taki stan rzeczy. Z uzasadnienia samej uchwały nie wynika na czym polegały naruszenia prawa, podając jedynie ogólną informację o naruszeniu gospodarki finansowej, a w zakresie szczegółowych zarzutów odwołano się do ustaleń zawartych w sprawozdaniu z audytu. Twierdzenia o tak wysokim stopniu ogólności, bez jakiegokolwiek bliższego sprecyzowania o jakie konkretnie zachowania chodzi, pozbawia powoda możliwości ustosunkowania się do nich. Ustalenia poczynione w trakcie audytu, a zawarte w sprawozdaniu nie potwierdzają wystąpienia zawinionych przez powoda nieprawidłowości w zakresie gospodarki finansowej. Z zawartych w nim rekomendacji i zaleceń w żaden sposób nie można wywieść takich wniosków. Brak w uzasadnieniu uchwały powołania się na jakikolwiek dokument, na podstawie którego można byłoby wnioskować o naruszeniu zasad gospodarki finansowej szkoły przez powoda.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) Zespół Szkół nr (...) w K., wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu podniesiono, iż w dniach 29 września 2012 r. do 9 października 2012 r. audytor wewnętrzny zatrudniony w Starostwie Powiatowym we W. przeprowadził audyt w (...) Zespole Szkół nr (...) w K., będącym jednostką organizacyjną Powiatu (...). W wyniku audytu, z którego sprawozdanie przyjął do wiadomości i podpisał powód, stwierdzono poważne nieprawidłowości w zakresie gospodarki finansowej w postaci niecelowego i sprzecznego z zasadami racjonalnego gospodarowania i wydatkowania środków publicznych. Zastrzeżenia te dotyczyły w szczególności zawierania w 2011 r. i w 2012 r. przez powoda, jako Dyrektora (...) Zespołu Szkół Nr (...) w K. umów zlecenia i umów o dzieło w sposób niecelowy, bez kalkulacji wysokości wynagrodzeń, bez nadzoru nad ich wykonywaniem oraz z osobami, które realizowały przedmiot umowy w ramach swoich obowiązków pracowniczych. W ocenie Zarządu Powiatu (...) powyższe uchybienia stanowiły naruszenie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych i stanowiły podstawę do wszczęcia wobec powoda procedury przewidzianej w art. 38 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, a w konsekwencji odwołanie powoda ze stanowiska Dyrektora.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Powiat (...) wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu podniesiono, iż bezspornym w przedmiotowej sprawie jest fakt pozostawiania przez powoda w stosunku pracy z pozwanym (...) Zespołem Szkół nr (...) w K. oraz fakt powierzenia powodowi funkcji Dyrektora Szkoły przez Zarząd Powiatu (...). Powiat (...) nie jest biernie legitymowany w przedmiotowej sprawie. Roszczenia powoda powinny być kierowane do pracodawcy powoda, którym jest (...) Zespół Szkół nr (...) w K.. Odwołanie powoda z funkcji Dyrektora nastąpiło na podstawie uchwały nr 168/12 Zarządu Powiatu (...) z dnia 7 listopada 2012 r. Organ Powiatu podjął swoją decyzję kierując się sprawozdaniem z audytu wewnętrznego, który to dokument wykazywał nieprawidłowości w zakresie gospodarki finansowej w postaci niecelowego i sprzecznego z zasadami racjonalnego wydatkowania środków publicznych. Zarówno audyt wewnętrzny, jak i audyt zewnętrzny podkreśla fakt zawierania przez powoda w roku 2011 r. oraz w roku 2012 r. umów zlecenia i umów o dzieło, w których to umowach zakresy czynności zostały określone bardzo ogólnie, nie określono kalkulacji wysokości wynagrodzenia zawieranych umów, przedmiot poszczególnych umów zlecenia nie został sprecyzowany, brak weryfikacji wykonania poszczególnych prac wynikających z umów zlecenia i o dzieło. Nie bez znaczenia jest to, że powód pełniąc funkcję Dyrektora Zespołu Szkół nie wyłączał potencjalnych wykonawców czy zleceniobiorców w oparciu o przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych czy też wewnętrzne procedury obowiązujące w jednostce tj. Zarządzenie Dyrektora Jednostki nr (...) w sprawie regulaminu udzielania zamówień publicznych, których wartość nie przekracza 14 000 EURO. Zleceniodawcami czy wykonawcami umów zleceń były osoby pracujące na umowy o prace w tymże Zespole Szkół, co nie wyłącza wykonywania umów cywilnoprawnych w ramach świadczonej pracy na podstawie stosunku pracy. z uwagi na powyższe odwołanie dyrektora szkoły w K. było w pełni uzasadnione. Z ostrożności procesowej strona pozwana podniosła, iż powodowi nie przysługuje roszczenie o odszkodowanie w wysokości 3 miesięcy wraz ustawowymi odsetkami ale jedynie kwota dodatku funkcyjnego za okres trzech miesięcy. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 1997 r. sygn. akt I PKN 138/97 nauczycielowi mianowanemu odwołanemu z funkcji dyrektora szkoły z naruszeniem art. 38 ust 2 ustawy z dnia 7 września 1991 o systemie oświaty przysługuje wyłącznie odszkodowanie, obejmujące dodatek funkcyjny za czas, do upływu którego pełnienie funkcji miało trwać, nie więcej jednak niż za 3 miesiące.

W toku dalszego postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. G., będący nauczycielem dyplomowanym, w dniu 31 sierpnia 2005 r. został mianowany na stanowisko nauczyciela w (...) Zespole Szkół Nr (...) w K.. Uchwałą nr 28/2005 Zarządu Powiatu (...) z dnia 17 maja 2005 r. powodowi powierzono od dnia 1 września 2005 r. do dnia 31 sierpnia 2010 r. stanowisko Dyrektora (...) Zespołu Szkół Nr (...) w K.. Następnie uchwałą nr 105/2010 z dnia 24 sierpnia 2010 r. Zarząd Powiatu (...) powierzył powodowi to samo stanowisko na okres od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2015 r.

Dowód:

- akt mianowania z dnia 31 sierpnia 2005 r. w aktach osobowych powoda;
- uchwała nr 28/2005 w aktach osobowych powoda;
- uchwała nr 105/2010 w aktach osobowych powoda.

Uchwałą nr 73/05 Zarządu Powiatu (...) z dnia 8 listopada 2005 r. udzielono powodowi pełnomocnictwa do składania oświadczeń woli związanych z prowadzeniem bieżącej działalności Powiatu w zakresie zarządzania mieniem (...) Zespołu Szkół Nr (...) w K., a w szczególności do zawierania umów zleceń oraz o dzieło.

Dowód:

- uchwała nr 73/05 k. 30;

W 2011 r. (...) Zespół Szkół nr (...) w K. zawarł umowy zlecenia i umowy o dzieło na łączną kwotę 152 991,62 zł, w tym wypłacone z budżetu na sumę 17 519,77 zł i wypłacone z wydzielonego rachunku dochodów na kwotę 135 471,85 zł. W okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 sierpnia 2012 r. (...) Zespół Szkół nr (...) w K. zawarł umowy zlecenia i umowy o dzieło na łączną kwotę 104 309,38 zł, w tym wypłacone z budżetu na kwotę 15 822,50 zł, a wypłacone z wydzielonego rachunku dochodów na sumę 88 486,88 zł. Część umów dotyczyła prac remontowych, to jest szpachlowania, czyszczenia i malowania ścian i pomieszczeń, udrażniania kanalizacji i przedmiot tych umów był opisany szczegółowo. Część umów zawieranych z pracownikami Zespołu Szkół Nr (...) w K., dotyczyła czynności polegających między innymi na: nadzorze nad egzaminami zawodowymi lub maturalnymi, opieką nad plenerem artystycznym, przeprowadzeniu zajęć plastycznych dla uczniów mieszkających w internacie (...) Nr 1 w K., pracy w Państwowej Komisji, popołudniowym nadzorowaniu kotłowni, negocjacji cen sprzedaży zbiorów, orce i uprawie pól, dyżuru medycznego podczas Hubertusa szkolnego, przewozu delegacji, pieczeniu ciasta, opiece nad końmi znajdującymi się w stajni (...) Nr 1 w K. i w pensjonacie dla koni, przewożeniu zbiorów, opryski upraw zgodnie z zaleceniem kierownika gospodarczego. W przypadku umowy zlecenia z dnia 1 marca 2012 r., której przedmiotem było kilka różnych czynności, ustalono jedną stawkę wynagrodzenia w kwocie 4000 złotych brutto, bez podziału na poszczególne zadania.

Dowód:

- sprawozdanie z audytu k. 23 – 27;
- umowy zlecenia k. 73 – 79.

Wyżej opisane prace były wykonywane poza obowiązującym czasem pracy przez pracowników obsługi i administracji, lecz czas wykonywania tych czynności nie był udokumentowany. Krótkie prace, np. usunięcie awarii było rozliczane z pracownikami w formie nadgodzin, zaś większe prace były obejmowane umowami zlecenia. Kwoty określone w umowach były ustalane indywidualnie przy realizacji określonych zadań. Przykładowo przy naprawie, wymianie dachu wiaty, kierownik gospodarczy zbierał oferty firm wykonujących takie zadania i po uzyskaniu informacji o wysokości kosztów wykonania pracy, informowano pracowników o możliwości realizacji zadania za kwotę do 70 procent uzyskanych ofert.

Dowód:

- odpowiedź na zapytania k. 81;
- przesłuchanie powoda k. 162.

W dniach od 27 września 2012 r. do 9 października 2012 r. w (...) Zespole Szkół nr (...) w K. miał miejsce audyt wewnętrzny przeprowadzony przez audytora wewnętrznego C. Ś. zatrudnionego w Starostwie Powiatowym we W.. Audytor badał poprawność prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz dokonywał oceny celowości i gospodarności w dokonywaniu wydatków oraz oceny systemu kontroli zarządczej. Audytor analizował, czy zostały wykonane zalecenia ujęte w sprawozdaniu z przeprowadzenia audytu wewnętrznego w 2011 r. i stwierdził, że zostały podjęte działania w zakresie wykonania tych zaleceń. Oprócz tego audytor sprawdzał stosowanie przepisów ustawy o rachunkowości i ustawy o finansach publicznych oraz rozporządzeń wydanych do tej ustawy. Przeprowadził szczegółową analizę celowości wydatkowania środków finansowych z wydzielonego rachunku dochodów w stosunku do wydatków z tytułu zawartych w 2011 roku i w ciągu pierwszych 8 miesięcy 2012 r. umów zleceń i umów o dzieło. Audytor stwierdził, iż:

1. w umowach zlecenia zakresy czynności, do których zobowiązują się zleceniobiorcy zostały określone w sposób bardzo ogólny;
2. w umowach zlecenia zawartych z pracownikami braku zapisu o wykonywaniu przez nich pracy poza obowiązującym czasem pracy;
3. brakuje kalkulacji wysokości wynagrodzenia zawieranych umów;
4. wynagrodzenie ustalone jest za wykonanie całości zlecenia bez podziału wynagrodzenia za wykonanie poszczególnych czynności, które nie są ze sobą związane;
5. brakuje opisu wykonanej pracy (kiedy i jakie czynności zostały wykonane);
6. stwierdzenie przez Dyrektora wykonania prac zgodnie z zawartymi umowami następuje po złożeniu przez zleceniobiorców rachunków bez udokumentowania przez zleceniobiorców wykonanej pracy.

C. Ś. uznał, iż kwoty wynagrodzeń za prace wykonywane na podstawie umów zleceń dla pracowników administracji były ustalane przez Dyrektora (...) nr 1 w K. w sposób uznaniowy, indywidualnie za realizację określonych zadań. Ustalanie w taki sposób kwot wynagrodzeń bez udokumentowanej szczegółowej kalkulacji za wykonanie poszczególnych czynności, a także brak udokumentowania ich wykonania może powodować wystąpienie ryzyka poniesienia nieracjonalnych wydatków. Audytor wskazał w sporządzonym sprawozdaniu, iż w związku z tym kontrola zarządcza nie jest w pełni realizowana i w najbliższym czasie należy podjąć działania w celu zwiększenia jej efektywności.

Dowód:

- sprawozdanie z audytu k. 23 – 27;
- zeznania świadka C. Ś. k. 161 – 162.

Uchwałą nr 168/12 z dnia 7 listopada 2012 r. Zarząd Powiatu (...), na podstawie art. 32 ust 2 pkt 5 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym oraz art. 38 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, odwołał powoda ze stanowiska Dyrektora (...) Zespołu Szkół Nr (...) w K.. W uzasadnieniu uchwały wskazano, iż w wyniku audytu, którego sprawozdanie podpisał powód, stwierdzono poważne nieprawidłowości w zakresie gospodarki finansowej w postaci niecelowego i sprzecznego z zasadami racjonalnego gospodarowania wydatkowania środków publicznych. Podano, iż zarzuty dotyczą w szczególności zawierania w 2011 r. jak i w 2012 r. przez powoda umów zlecenia i o dzieło w sposób niecelowy, bez kalkulacji wysokości wynagrodzeń, bez nadzoru nad ich wykonywaniem

oraz z osobami, które realizowały przedmiot umowy w ramach swoich obowiązków pracowniczych. Stwierdzono, iż działania te stanowią naruszenie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Dowód:

- uchwała nr 168/12 w aktach osobowych powoda.

W dniach od 10 listopada 2012 r. do 10 grudnia 2012 r. przeprowadzony został audyt zewnętrzny w (...) Zespole Szkół nr (...) w K., przez E. G. prowadzącą (...) Biuro (...). W sprawozdaniu z audytu sformułowano opinię, iż gospodarka finansowa w jednostce jest w niewielkim zakresie oparta na procedurach kontroli zarządczej. W księgach rachunkowych są ewidencjonowane m.in. wydatki, które nie spełniają wymogu oszczędności, efektywności i skuteczności. Ewidencja księgowa z zakresu obrotu materiałowego nie pozwala na ujęcie całego majątku wytwarzanego w gospodarstwie oraz nie jest prawidłowo prowadzona przez konta obrotów wewnętrznych. W jednostce nie jest prowadzona analiza ryzyka związana z prowadzoną działalnością oświatową i działalnością własną, co może wpływać na niewłaściwą gospodarkę finansową, za którą odpowiada Kierownik Jednostki i Główny Księgowy.

Dowód:

- sprawozdanie z audytu k. 102 - 110.

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda, obliczone według zasad naliczania ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, wynosiło na dzień odwołania z funkcji Dyrektora (...) Zespołu Szkół nr (...) w K. kwotę 7238,26 złotych brutto. Powód otrzymywał dodatek motywacyjny w związku z zajmowaniem stanowiska dyrektora w kwocie 1300 złotych brutto miesięcznie.

Dowód:

- zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 85;
- zaświadczenie k. 155.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w odniesieniu do strony pozwanej (...) Zespołu Szkół nr (...) w K., natomiast nie jest zasadne w części w jakiej zostało wniesione przeciwko Powiatowi (...).

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na zebranych w sprawie dokumentach, w tym sprawozdania z audytu wewnętrznego z dnia 9 października 2012 r. Sąd uznał za wiarygodną także relację C. Ś.. W zeznaniach tego świadka trudno dopatrzeć się elementów, które budziłyby wątpliwości. C. Ś. wskazał jakie były wnioski przeprowadzonego przez niego audytu i treść jego zeznań koresponduje ze wspomnianym wyżej sprawozdaniem z audytu. Sąd oparł się także na relacji powoda w zakresie podawanych przez niego faktów. W części, w której A. G. opisywał jakie jego zdaniem były rzeczywiste przyczyny odwołania go z funkcji Dyrektora (...) Zespołu Szkół nr (...) w K., Sąd doszedł do przekonania, iż powód nie relacjonował poznanych przez niego okoliczności faktycznych, lecz własne oceny. Kwestia ta nie ma w większego znaczenia, albowiem w przedmiotowej sprawie kluczowe jest to, czy uchybienia powoływane w sprawozdaniu z audytu z dnia 9 października 2012 r. miały miejsce oraz czy uzasadniały zastosowanie trybu odwołania przewidzianego w art. 38 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.

Analiza treści przywoływanego sprawozdania z audytu wskazuje, iż powodowi przypisywane były uchybienia polegające na nieodpowiednim dokumentowaniu procesu zawierania, wykonywania i rozliczania umów o dzieło i umów zlecenia zawieranych z pracownikami zatrudnionymi w (...) Zespole Szkół nr (...) K.. I tak, w umowach zlecenia zakresy czynności, do których zobowiązywali się zleceniobiorcy zostały określone w sposób bardzo ogólny i brakowało zapisu o wykonywaniu przez nich pracy poza obowiązującym czasem pracy. Nie załączano kalkulacji wysokości wynagrodzenia zawieranych umów, zaś w niektórych umowach wynagrodzenie było ustalone za wykonanie

całości zlecenia, bez podziału wynagrodzenia za wykonanie poszczególnych czynności. Nie sporządzano także opisu wykonanej pracy, to jest nie wskazywano kiedy i jakie czynności zostały wykonane, natomiast stwierdzenie przez powoda wykonania prac następowało po złożeniu przez zleceniobiorców rachunków, bez udokumentowania przez zleceniobiorców wykonanej pracy. Powód w pisemnej odpowiedzi na zapytania audytora (k. 81) oraz w trakcie przesłuchania w istocie nie negował ustaleń audytu i nie twierdził, iż sposób zawierania umów o dzieło i zlecenia był inny niż przedstawiony przez C. Ś.. Sąd doszedł więc do przekonania, iż ustalenia audytu przeprowadzonego w okresie od 27 września 2012 r. do 9 października 2012 r. były trafne.

Trzeba jednakże zaznaczyć, iż wnioski audytu w żaden sposób nie świadczą o naruszeniu przez powoda jakichkolwiek przepisów ustawowych lub regulaminowych. Tak zresztą zeznał w toku rozprawy nawet audytor C. Ś.. Strony pozwane nie twierdziły i nie przedkładały dowodów, które wskazywałyby na to, że którakolwiek z umów zlecenia i umów o dzieło, zawartych przez powoda w imieniu (...) Zespołu Szkół nr (...) w K., była umową pozorną, lub też ustalone wynagrodzenie miałyby być zawyżone, nieuzasadnione ekonomicznie lub też faktycznie miało się nie należeć. Brak jest nadto jakichkolwiek dowodów, które przeczyłyby wersji A. G., że umowy te były wykonywane przez pracowników poza ich czasem pracy oraz, że przed zawarciem umów dokonywane były czynności mające na celu zapobiegnięcie ustaleniu wynagrodzenia dla wykonawców na zbyt wysokim poziomie. Całokształt uchybień powoływanych w sprawozdaniu z audytu z dnia 9 października 2012 r. sprowadza się do nieodpowiedniego – zdaniem audytora – dokumentowania tych czynności. Wypada przy tym wskazać, że wymóg sporządzania dodatkowych dokumentów wspomnianych w audycie lub też większej szczegółowości w zawartych umowach zlecenia i umowach o dzieło, nie wynika z żadnych unormowań prawnych. Takiego nakazu nie formułują przepisy ustaw, ani wiążących powoda uchwał lub regulaminów. Audytor C. Ś. dostrzegł potrzebę szerszego dokumentowania czynności wynikających z zawartych umów zlecenia i umów o dzieło i uzasadnił to względami związanymi z właściwym i skutecznym zarządzaniem jednostką oświatową. Nie negując tego stanowiska trzeba jednakże zauważyć, iż działania powoda były formalnie zgodne z prawem, zaś mogło dość do naruszenia co najwyżej swoistych praktyk natury księgowej, których dochowywanie sprzyjałoby lepszemu kontrolowaniu rzetelności działań pracowników (...) Zespołu Szkół nr (...) w K..

Strony pozwane nie wykazały, iż miałyby dość do naruszenia przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. W uzasadnieniu uchwały nr 168/2012 o odwołaniu powoda ze stanowiska Dyrektora (...) Zespołu Szkół nr (...) w K. stwierdzono, iż miało dojść do naruszenia art. 44 wspomnianej ustawy, jednakże twierdzenie to jest całkowicie gołosłowne i nie poparte żadnymi dowodami. Przepis ten nakazuje, aby wydatki publiczne były ponoszone na cele i w wysokościach ustalonych w ustawie budżetowej, uchwale budżetowej jednostki samorządu terytorialnego i planie finansowym jednostki sektora finansów publicznych. Z ustaleń audytu i z zeznań C. Ś. wynika, iż umowy o dzieło i umowy zlecenia zawarte przez powoda w żaden sposób nie naruszyły planu finansowego (...) Zespołu Szkół nr (...) w K.. W myśl art. 44 ust 3 ustawy wydatki publiczne powinny być dokonywane w sposób celowy, oszczędny i z zachowaniem zasad uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów i optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów. W działaniach powoda, opisywanych w audycie wewnętrznym, trudno dopatrzeć się jakichkolwiek naruszeń w zakresie wyżej powoływanych zasad. Takich uchybień nie dostrzegł zresztą nawet audytor C. Ś.. Strony pozwane nie przedłożyły dowodów, które stwarzałyby wątpliwość co do celowości wydatków poniesionych przez (...) Zespół Szkół nr (...) w K. w związku z umowami o dzieło i umowami zlecenia zawartymi przez powoda. Nie wskazano nawet jednej umowy, w której ustalone i wypłacone wynagrodzenie byłoby zbyt wysokie w stosunku do wskazań art. 44 ust 3 cytowanej wyżej ustawy. Nie udowodniono, aby którakolwiek z tych umów była wykonywana w czasie pracy osób zatrudnionych w (...) Zespole Szkół nr (...) w K., lub też aby miała być choćby częściowo pozorna. Uchybienia powoływane w audycie wewnętrznym polegają na innej kwestii niż naruszenie ustawy o finansach publicznych i sprowadzają się do sposobu dokumentowania czynności podjętych w związku z zawartymi umowami o dzieło i zlecenia. Nie podważają natomiast celowości zawierania tych umów, ustalanego w nich wynagrodzenia i twierdzeń powoda, że umowy zostały wykonane poza czasem pracy podległych mu pracowników.

Wbrew twierdzeniom stron pozwanych, z audytu wewnętrznego nie wynika nadto, aby doszło do naruszenia przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. prawo zamówień publicznych. C. Ś. zeznał, iż działania powoda były wolne od tego rodzaju uchybień, gdyż umowy o dzieło i zlecenia dotyczyły kwot nie przekraczających 14 000 euro. Nie udowodniono

nadto aby świadek mylił się co do tego, że czynności powoda nie naruszyły także regulaminu udzielania zamówień publicznych, których wartość nie przekracza 14 000 euro, obowiązującego w (...) Zespole Szkół nr (...) w K.. C. Ś. wskazał, iż regulamin ten nie dotyczył umów zawieranych z pracownikami, lecz tylko umów podpisywanych z podmiotami zewnętrznymi. Żadna ze stron nie przedłożyła wspomnianego regulaminu, w związku z czym brak jest podstaw do negowania twierdzeń świadka, który zresztą nie miał żadnego interesu ani powodu, aby zeznawać fałszywie na korzyść A. G..

Dodatkowo przypisywany w toku postępowania powodowi przez strony pozwane zarzut naruszenia regulaminu, w ogóle nie został przywołany w uzasadnieniu uchwały o odwołaniu powoda z funkcji Dyrektora (...) Zespołu Szkół nr (...) w K.. Twierdzenia takie powstały w związku z audytem zewnętrznym przeprowadzonym w tej jednostce w okresie już po odwołaniu powoda. W zakresie w jakim audyt ten powieliła ustalenia audytu wewnętrznego, Sąd poczynił ustalenia w oparciu o całokształt zebranego materiału dowodowego, bowiem – co wynika z wcześniejszych rozważań – ustalenia te mają charakter w zasadzie bezsporny. W części natomiast w jakim audyt zewnętrzny opisuje dodatkowe uchybienia, okoliczności te nie mogą być analizowane w przedmiotowym postępowaniu ani brane pod uwagę przy rozstrzygnięciu. Uchybienia te nie zostały bowiem zarzucone powodowi w uzasadnieniu uchwały o odwołaniu go z funkcji Dyrektora (...) Zespołu Szkół nr (...) w K..

Zgodnie z art. 38 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, organ, który powierzył nauczycielowi stanowisko kierownicze w szkole lub placówce, może odwołać nauczyciela ze stanowiska w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia, w przypadkach szczególnie uzasadnionych. Wspomniany przepis formułuje w bardzo ogólny sposób przesłanki umożliwiające odwołanie nauczyciela ze stanowiska kierowniczego. Nie zmienia to jednakże faktu, iż „przypadkiem szczególnie uzasadnionym” nie może być uchybienie o charakterze drobnym, nie związane z naruszeniem prawa. Z ustaleń poczynionych w przedmiotowej sprawie, opierających się głównie na sprawozdaniu z audytu wewnętrznego przeprowadzonego przez C. Ś., nie wynikają żadne działania lub zaniechania powoda, które mieściłyby się w zakresie stosowania wspomnianego art. 38 ust 1 pkt 2 ustawy. Przesłanek określonych w art. 38 ust 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty nie należy rzecz jasna utożsamiać z wymogami niezwłocznego rozwiązania stosunku pracy z art. 52 §1 pkt 1 kp i mają one z całą pewnością szerszy charakter, dając więcej uprawnień pracodawcy. Nie należy jednak stosować tego trybu do sytuacji nie związanych z istotnymi nieprawidłowościami, polegającymi chociażby na naruszeniu przepisów ustawowych (np. ustawy o finansach publicznych), lub też innych, szczególnie uzasadnionych wypadków. Powód tymczasem zaniechał sporządzania dokumentów, których nie miał obowiązku prawnego wykonywać, choć byłyby one przydatne do w pełni skutecznego zarządzania podległą jednostką. Zdaniem Sądu tego rodzaju stan, nawet jeżeli uzna się, że powód uchybił zasadom najlepszego możliwego sposobu dokumentowania prowadzonej działalności, nie dawał podstaw do zastosowania tak daleko idącego trybu, jakim jest odwołanie z funkcji Dyrektora w trybie natychmiastowym, na podstawie art. 38 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty. Z tych powodów Sąd uznał, iż wspomniane odwołanie było nieuzasadnione.

Zgodnie z długoletnim orzecznictwem Sądu Najwyższego, nauczyciel odwołany z funkcji dyrektora szkoły może domagać się odszkodowania poprzez analogiczne zastosowanie art. 45 §2 i art. 47¹ kp (por. uchwała SN z dnia 05.05.1993 r., I PZP 15/93, OSNC 1993/12/217). Trzeba jednakże zaznaczyć, iż roszczenie o wspomniane odszkodowanie można skierować wobec podmiotu związanego z powodem stosunkiem pracy, to jest wobec pracodawcy. Nawet jeżeli odwołanie z funkcji Dyrektora placówki kierowanej przez powoda nastąpiło na skutek uchwały organu powierzającego tę funkcję, to i tak okoliczność ta nie prowadzi do zmiany stron stosunku pracy. Powód był nauczycielem mianowanym na stanowisko w (...) Zespole Szkół nr (...) w K. i jako Dyrektor, pozostawał pracownikiem tej jednostki organizacyjnej. Roszczenie o odszkodowanie jest więc zasadne tylko wobec (...) Zespołu Szkół nr (...) w K.. Powiat (...), nie będący pracodawcą powoda, nie może ponosić odpowiedzialności odszkodowawczej opierającej się o art. 45 §2 kp, i to nawet pomimo tego, że to właśnie ten organ odwołał powoda z funkcji Dyrektora. Stanowisko to znajduje oparcie także w poglądach formułowanych w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. wyrok SN z dnia 5 sierpnia 2009 r. II PK 145/09. W tej sytuacji powództwo skierowane wobec Powiatu (...) należało oddalić.

Wysokość odszkodowania należnego powodowi od (...) Zespołu Szkół nr (...) w K. determinuje art. 47¹ kp, który to przepis stanowi, iż odszkodowanie przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. Unormowanie to znajduje zastosowanie także co do wypowiedzenia zmieniającego (art. 42 §1 kp), które z kolei należy poprzez analogię odnieść do sytuacji odwołania nauczyciela z funkcji kierowniczej, niepołączonej z rozwiązaniem stosunku pracy. Sąd ma rzecz jasna świadomość, iż Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 maja 1997 r. (sygn. akt I PKN 138/97) przyjął, iż nauczycielowi mianowanemu, odwołanemu z funkcji dyrektora szkoły z naruszeniem art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty przysługuje wyłącznie odszkodowanie, obejmujące dodatek funkcyjny za czas do upływu którego pełnienie funkcji miało trwać, nie więcej jednak niż za 3 miesiące. Od tego stanowiska Sąd Najwyższy jednakże odstąpił i w wyroku z dnia 19 maja 2009 r. (II PK 288/08) wyraźnie stwierdził, iż „odpowiednie stosowanie art. 45 § 2 k.p. i art. 47¹ k.p. do dyrektora szkoły odwołanego na podstawie art. 38 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) nie uzasadnia ograniczenia ustawowego odszkodowania do wysokości trzymiesięcznego dodatku funkcyjnego.” Z tym stanowiskiem należy się zgodzić. Przepisy art. 42 §1 i 47¹ kp nie dają podstawy do obniżenia należnego odszkodowania do wysokości trzykrotności kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy wynagrodzeniem wcześniej otrzymywanym, a wynagrodzeniem przysługującym po dokonaniu wypowiedzenia. Unormowania te nie mają na celu wyrównania tylko i wyłącznie rzeczywiście poniesionej szkody, lecz również pełnią funkcję socjalną oraz stanowią swoistą represję dla pracodawcy naruszającego prawo pracy. Gdyby dyspozycja art. 47¹ kp miała za zadanie pełnić tylko funkcję kompensacyjną, to wówczas sztywne określenie wysokości odszkodowania nie miałoby sensu, bowiem rzadko kiedy rzeczywiście poniesiona przez pracownika szkoda jest równa trzymiesięcznemu wynagrodzeniu. Nierzadko szkoda taka, nawet w sytuacji wypowiedzenia warunków pracy i płacy, jest nawet wyższa. Omawianą zasadę należy analogicznie odnieść do przedmiotowej sprawy. Opierając się więc na poglądzie wypracowanym przez Sąd Najwyższy na tle sprawy o sygn. akt II PK 288/08, należy uznać, iż powodowi przysługuje odszkodowanie w wysokości trzykrotności jego jednomiesięcznego wynagrodzenia, obejmującego dodatek funkcyjny. Wynagrodzenie to wynosiło kwotę 7238,26 złotych, jednakże strona powodowa domagała się zasądzenia tylko sumy 18 600 złotych. Jako, że Sąd nie jest uprawniony do orzekania ponad żądanie pozwu, orzeczono jak w punkcie I części dyspozytywnej wyroku. Odsetki ustawowe zasądzono od dnia doręczenia pozwu stronie pozwanej (...) Zespołowi Szkół nr (...) w K., bowiem od tego momentu nastąpiła wymagalność zasądzonego roszczenia.

O kosztach postępowania orzeczono w zgodzie z zasadą wyrażoną w art. 98 §1 k.p.c., zgodnie z którą strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione koszty procesu. W niniejszej sprawie kosztami poniesionymi przez stronę powodową były koszty zastępstwa procesowego, które zgodnie z §12 ust 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Powód przegrał sprawę w odniesieniu do strony pozwanej Powiatu (...), w związku z czym mając na uwadze treść §11 ust 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Sąd zasądził od powoda na rzecz tej strony kwotę 60 złotych.

Na podstawie art. 113 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał stronie pozwanej (...) Zespołowi Szkół nr (...) w K. aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa kwotę 930 złotych, tytułem zwrotu opłaty sądowej, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy.

W myśl z art. 477² k.p.c. zasądzając należność pracownika, sąd z urzędu nadaje wyroki przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika. Z tego powodu orzeczono jak w punkcie VI części dyspozytywnej wyroku.

Zarządzenie:

1) odnotować,

2) doręczyć pełnomocnikowi strony pozwanej Powiatu (...), pełn. powoda i stronie pozwanej (...) Zespołowi Szkół nr (...) w K. z pouczeniem;

3) kal. 14 dni.

17 maja 2013 r.